

Skatteministeriet

28. oktober 2019
J.nr. 2019 - 9358

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 65 af 6. september 2019 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Morten Bødskov

/ Merete Godvin Jensen

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre for provenuet ved kombinationen af 1) at nedsætte renteloftet for virksomheders nettofinansieringsudgifter fra 21,3 mio. kr. til 10 mio. kr., jf. svar på SAU alm. del – spørgsmål 100 (folketingsåret 2017-18) og 2) en nedsættelse af standardforrentningssatsen fra 2,7 pct. til 2 pct., jf. svar på SAU alm. del – spørgsmål 36. Provenuet bedes opgjort i umiddelbar virkning, efter tilbageløb og efter tilbageløb og adfærd.

Svar

Værnsreglerne om rentefradragsbegrænsningsreglerne i selskabsskattelovens § 11 B medfører, at der sættes et maksimum for nettofinansieringsudgifter, som kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst

Beskæringen af fradragsretten for nettofinansieringsudgifter sker ved, at selskaber mv. alene kan fradrage nettofinansieringsudgifter i det omfang, de ikke overstiger den skattemæssige værdi af selskabets aktiver ganget med en standardforrentningssats (senest opgjort til 2,7 pct. for indkomståret 2019). Beskæringen kan dog maksimalt nedsætte indkomstårets fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter til et beløb på 21,3 mio. kr. Nettofinansieringsudgifter, der beskæres, bortfalder og kan således ikke fremføres til senere indkomstår.

Formålet med reglerne er at afskære multinationale koncerners muligheder for at udhule deres danske selskabsskat med fradragsberettigede renteudgifter, der overstiger de reelle investeringsomkostninger.

1) Nedsættelse af renteloftet

I forbindelse med besvarelsen af SAU alm. del – spørgsmål 100 (folketingsåret 2017-18) blev det pba. oplysninger fra virksomhedernes selvangivelse vurderet, at en nedsættelse af loftet fra 21,3 mio. kr. til 10,0 mio. kr. vil medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 1-1½ mia. kr. Korrigeres for tilbageløb og adfærdsændringer skønnes et årligt merprovenu på ca. ½-1 mia. kr. Skønnet er forbundet med betydelig usikkerhed.

2) Nedsættelse af standardforrentningssatsen

Efter gældende regler opgøres standardforrentningssatsen én gang om året på baggrund af den gennemsnitlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber, der opgøres løbende af Danmarks Nationalbank. Satsen for 2019 er opgjort til 2,7 pct.

Standardforrentningssatsen er fastsat, så den overordnet set afspejler virksomhedernes gennemsnitlige finansieringsomkostninger på de frie kapitalmarkeder. Herved sikres så vidt muligt, at virksomhederne kan fradrage deres reelle renteudgifter på deres danske investeringer, mens ”ualmindeligt” høje renteomkostninger afskæres.

Spørgsmålet forstås således, at opgørelsen af rentesatsen ændres, så der fra den beregnede sats skal fratrækkes et fast fradrag på 0,7 pct. point. Det er forbundet med meget stor usikkerhed at vurdere effekten af denne satsnedsættelse, når loftet samtidig reduceres til 10 mio. kr. På baggrund af selvangivelsesoplysninger fra de selskaber, der i dag angiver, at

deres fradrag for nettofinansieringsudgifter er begrænset af regelsættet, lægges det beregningsteknisk til grund, at nettofinansieringsudgifter på i alt ca. 5 mia. kr. årligt ikke vil kunne fradrages som følge af satsændringen ved en parallel nedsættelse af grænsen. Ved en selskabsskat på 22 pct. vil det medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 1 mia. kr. årligt. Korrigeres for tilbageløb og adfærd svarer det til et merprovenu på ca. ½ mia. kr. årligt.

Den samlede effekt ved at nedsætte loftet til 10 mio. kr. og fratække 0,7 pct. fra opgørelsen af standardforrentningssatsen skønnes således med stor usikkerhed at udgøre mellem 1-1½ mia. kr. årligt efter tilbageløb og adfærd.

Afslutningsvis bemærkes, at de gennemgåede stramninger af renteloftsreglerne ikke alene vil ramme multinationale selskaber, der forsøger at reducere deres danske beskatning ved at øge deres renteudgifter. Det vil også ramme helt almindelige forretningsmæssige dispositioner, hvor virksomheder gældsfinansierer store investeringer fx i infrastruktur. Ovenstående stramninger af renteloftsreglerne vil derfor hæmme incitamentet til ellers samfundsøkonomisk fornuftige investeringer.